

Smedstorpssläktens medlemsblad 1989

Ordföranden har ordet

Till min stora förfäran ser jag att veckorna bara flyger iväg utan att medlemsbladet blivit klart för det här året. Men här är det i alla fall. Vårt kombinerade årsmöte–släktmöte hade vi förlagt till Skölvene lördagen den 28 maj 1988. Vi försökte den här gången nå alla i Gustafsgrenen. Ett 70-tal kom till släktmötet. Vi samlades i Skölvene kyrka där Erica Gustafsson inledde mötet med en kort andaktsstund och Marie Gustafsson avslutade med solosång. Vi gick sedan över till Skölvene bygdegård där vi drack kaffe, pratade släkt och träffade nära och avlägsna släktingar. Marie Gustafsson underhöll oss med musik och sång och undertecknad berättade lite grann om släkten.

I början av december när det var som allra kallast träffades styrelsen hemma hos Marianne Andreasson. Vi beslutade då att förlägga årets släktmöte till Hudene och den här gången ska vi försöka nå ut till alla i Maria–Stina–grenen. Det innebär inte att vi som tillhör andra grenar ska utebli utan alla i släktföreningen är lika välkomna. När vi om ett par år har gått igenom samtliga släktgrenar får vi ta ställning till om det är möjligt att samla hela släkten till ett riktigt stort släktmöte. Att vi i år samlas i Hudene beror på att Maria–Stina bosatte sig i Hudene. Vilka av hennes ättlingar och andra smedstorpare som fortfarande bor kvar i Hudene skriver Artur Florén några rader om i medlemsbladet.

I det här numret får vi stifta bekantskap med hur det var att leva på landsbygden för ett par generationer sedan. Det är Holger Reinholdsson som på ett fantastiskt medryckande sätt tar oss med på en rundvandring i sin farmors stuga. Den här artikeln är en omarbetning av det kåseri som Holger gav när vi för snart fem år sedan samlades i Larv.

I höstas råkade jag av en ren tillfällighet titta i en förteckning över personversar tryckta i Skara under 1700-taleten. Där fann jag en bröllopsvisa från 1727, då Bengt Smedmark och Johanna Boudrie gifte sig. Jag har skrivit av den ordagrant. De två första sidorna är svåra att begripa. Troligen anspelas här på deras olika bakgrund. Antagligen hade de inte samma religion. Den tredje sidan är lättare att förstå. Här får vi veta att Bengt Smedmark är nybliven änkeman. Kanske vi till nästa nummer kan få en tolkning av bröllopsvisan.

På vårt sista årsmöte beslutades att årsavgiften skulle höjas till 30 kr, som kan sättas in på släktföreningens postgiro, **4766274-7 "Smedstorpssläkten"**.

Och slutligen glöm inte att vi har

SLÄKTMÖTE
LÖRDAGEN DEN 27 MAJ KL 14.00
HUDENE FÖRSAMLINGSHEM
SAMLING I KYRKAN

Kaffe, te eller läsk med bulle och kaka serveras mot en billig penning.

Rolf Gustafsson

SMEDSTORPSSLÄKTEN

Carl Bengtsson f. 1773 i Smedstorp, Grude

Helena Andersdotter f. 1779 i Jonstorp, S. Björke

1	Johanna Carlsdotter	f. 1798,	Bosgården,	Tarsled
2	Andreas Carlsson	f. 1800,		
3	Fredrik Carlsson	f. 1801,	Smedstorp,	Grude
4	Gustaf Carlsson	f. 1807,	Lindåsen,	Hudene
5	Maria–Stina Carlsdotter	f. 1809,	Ebbared,	Hudene
6	Anders Jean Carlsson	f. 1811		
7	Anders Jean Carlsson	f. 1814,	Jonstorp,	S. Björke
8	Anna Lena Carlsdotter	f. 181?,	Fröstorp,	Hov
9	Carl Carlsson	f. 1819,	Fröstorp,	Hov
A	Johannes Carlsson	f. 1822,	Muskås,	Grude

Maria–Stina–grenen, ett par generationer

5 Maria–Stina Carlsdotter f. 1809, bodde i Ebbared, Hudene

51 Karl Mellander f. 1828, Suttene

513 Johanna Mellander f. 1860, g.m. Oscar Friberg

514 Amanda Mellander f. 1862, g.m. Axel Larsson

515 Christina Mellander f. 1869, g.m. Carl Jacobsson

52 Britta–Stina Bengtsdotter, f. 1833, Boatorp, Hudene

521 Alexander Gustavsson f. 1858, Boatorp, Hudene

522 Frans Gustavsson f. 1860, Nygården, S. Björke

523 Emma Gustavsson f. 1863, Göteborg

524 Ida Gustavsson f. 1867, Göteborg

525 Manne Gustavsson f. 1869, Skattegården, Jällby

526 Augusta Gustavsson f. 1873, Ebbared, Hudene

53 Gustav Bengtsson f. 1837, Brogården, Hudene

531 Emma Gustavsson f. 1862, Ebbared, Hudene

534 Josefina Gustavsson f. 1871, Brogården, Hudene

536 Maria Gustavsson f. 1876, Ölanda, Hudene

537 Hanna Elisabeth Gustavsson, f. 1878, Göteborg

538 Fritz Hugo Gustavsson Ohnell, U.S.A.

53A Hildur Gustavsson f. 1887, Lindekroken, Hudene

55 Fredrik Bengtsson f. 1843, Jonstorp, Hudene

551 Henning Bengtsson f. 1868, Frinnestad, Grude

552 Gerda Bengtsson f. 1874, Östergården, Grude

553 Hanna Bengtsson f. 1877, Göteborg

554 Ellen Bengtsson f. 1880, Hov

Välkomsthälsning

av Artur Florén

Välkomna till släktträffen i Hudene. Alla som kommer långt bortifrån denna dag, till sina fäders bygd, tag en blick på denna vackra bygd. Det är en bygd som är helt annorlunda än den som fanns då Karl Bengtssons barn Gustaf och Maria–Stina inflyttade hit, Gustaf till Lindåsen och Maria–Stina till Ebbared.

Av dessa två var det endast Maria–Stina som kom att lämna efterkommande kvar i socknen. Hon gifte sig med Bengt Pettersson i Ebbared. Deras äldste son, Carl Petter Bengtsson utflyttade till Naverstad i Bohuslän, där han inköpte en gård som hette Kleven och där han bedrev handelsrörelse. Carl Petter tog sig namnet Mellander efter sin morfars far Bengt Mellander. Det näst äldsta barnet Britta–Stina, som gifte sig med Gustav Svensson i Boatorp, har heller inga efterkommande kvar i socknen. Sonen Gustav flyttade till Brogården i Ölanda by, vilken gård fortfarande finnes i släkten. Yngste sonen Fredrik blev ägare till en hemmansdel i Jonstorp, men inga av hans ättlingar bor kvar i Hudene.

Ättlingar till Maria–Stina finns sålunda kvar i Brogården, i Åsbogärde samt två gårdar i Ölanda. Dessutom innehar samma släktgren gårdarna Lindåsen, Lindekroken och Åbacken. Ättlingar till Karl Bengtssons son Anders Jean bebor gårdarna Fåglavik och Fägred. Dottern Anna–Lenas ättlingar äger gården Gimranäs. Sammanlagt äger alltså efterkommande till Karl Bengtsson tio gårdar inom Hudene socken. Å dessa bedrivs fortfarande aktivt jordbruk och de förvaltas väl och är en prydnad för bygden.

Vi har i bygden en stark känsla av att väl vårda och förvalta ett arv. Socknens Hembygdsförening vårdar således den vackra Hybergsparken, där det finnes en samlingsplats och hembygdsgård, som på sommaren är en mycket använd samlingsplats.

Alltså välkomna till släktträff i Hudene den 27 maj.

Hemma hos Sôffi i Grutlanda

Holger Reinholdsson berättar om sin farmor vid släktmötet i Larv 1984.

Vi samlas framför rosenplan't och tittar på Sôffis stora stôva. Den ä 16 alnar långer å lika bre'r, således 10 × 10 meter, böggder på gråstensgrund, som var ganska höger på nersi'a. Taket bars upp utå en långer åsstock, som vila' på gavelstocka' å ena sax i metten. På takbrä'era lå björknäver å späntade spåner å ovanpå dä enkupi't tegel. På gavla var dä runda fönster på vinn å så två sexrutafönster. Såna fönster va dä för övrigt på huset utom under ôfsera. Där va fönstera halvrunnda.

Innan vi går in i stôva tôrkar vi oss redi't bra om fötter på granris't, som legger framför den flate trappesten'.

I fôrstukvesten står ena tunna mä vatten, en sopekåst å stövlaknekten. Lä'rstövla' har en stor hanke uppte, som man har, när en drar på säk stövla'. Där finns också träschor i olika storleka', å på nå'ra enekrokar hänger mollskinnsklä'r, storvästen, ett par hatta å barnas skinnmösser å så fänalöckta, när en sulle gå te laggårn i mörkert.

Köket ä 6 × 6 meter, innefattanes murverk å skafferi. Spismur'n ä vitlimmater utå krita å skummemjôlk. Järnspisen ä en nyköpter Norrahammar, storlek 25. Frå' spisen går ett svart plåtrör, som leder in i murverket. I detta finns också den stora bakåmmen mä lockera, två stora å två små.

På å breve' spisen står grutera, bonka, en kôperbonke mä sirli'a mönster, som överförs te innehället i bonken, för dä s'a vara fint, när dä kommer på bor't. Där finns deskebalja å deskestället. I skûlehinken, som står på gûlvet, samlas skûlera te gresera. Inget får förfaras.

Ett stort slagbord ger plats åt möcke folk i anstidera. "När sjöma'bora kom mä sina lia å räfsers såg dä ut som ett helt batteri i gata", sa far. Då va dä bra mä ett stort köksbord. I detta finns ena stor draglåda för knivar, gafflar, slever, ske'er å vespa'.

I köket ser vi också en tvättekommод å så två sôffer å flere ballebostola'. I spismur'n finns en nisch, där dä va varmt å gött för di minste barna.

Te höger om köket legger förstekammern, å si'ekammern finner vi te vänster om storarummet. Denne kammern ä sovrums för far å mor.

Nu får vi ta't vackert å se oss för, så vi inte snupplar på den höge tröskel intell storarummet. Där står den granne kakelûmmen mä sin hylla. På denna ståtar neckelservisen. Kakelûmmen har ingen sotlocka utvändigt. Man får knacka löss en sten inne i eldsta'n för å komma in mä sotetûska, som besto' utå ett smalt å långt björkespö mä ena enetûska på tôppen.

Mett på gûlvet står ett stort bord, som räcker te kalas mä folk frå' Björke Ljongstôrp, Föttlingagår'n, Kärrtôrp, Rômnefall å Bösstôrp. I cheffanjen utå eke finns små låder, lönnfack å stora draglåder för fina duka' å scharletter. Ena Karl Johansôffa pryder sin plats å fönsterbola sin. Här står också en gongestol, som Sôffi köpt på marten i Halljonga. Över bor't hänger ena granner fotogenlampa i kedjer så att man kan höja och sänka den, även om utrymmet under dom handhövlata takbrä'era inte är värst vi'löfti't. I brä'era ser man hûvena utå dom handsmidda spikera, som kanske tellverkats av Precka-Lasse. Han hade var't soldat å ble skadeskjöten i finska kriget. Ett minne därutå feck han dras mä, nämligen en viter fläck i hûvet som dä aldri' växte nå't hår på.

Väggprydnader består utå bronserata gipsmodeller utå gamla kongligheter, ena tavla föreställande Martin Luther och en väggbonad med satängram och texten *Egen härd är guld värd*.

Ena amerikaklocka mäter ti'a.

Glasveranda är Soffis stolthet å glädje. Där är dä ljust å vackert, å där trivs pelargoniera. En hängare utå oxahorn mä sammetsbeklädnad emella' användes te främmatens ytterklä'r. På golvet legger sävjamatter, vävda mä varp i olika färger. Dä fanns gött om säv i Kvinnes-tasjön.

Frå' veranda går trappa' upp te vinn. Här finns store kammern å lelle kammern. Utdragssôffa däruppe har ett bôrrat hål för stearinljus't. Stora förvaringskister utå ek skyddar klä'r å annat mot råtter å illty'. Utanför kamra' står säabinga' på låga fötter; binga' för havre, råg, korn å vete å blånsä', även binga' för mjöl te hushållet å ett stort, långt baketråg utå en urhólkater ask.

Trägar'n ståtar mä två stora sötbärsträ', flere körsbärsträ' utmä mura', plummeträ' å späl-linga. Där har vi ett oxleträ' mä pärömp (ympade päron), en sötapel å ett a'ent äppleträ' som kallas ömpen å ett som kallas pärapel. Utå desse träna kunde man ta frokt å kasta upp i säastabba. Dä va gött å hetta dom ve tröskinga på ventern.

Vårdträdet, den stora aska, har många årsringa' i sin stam. Dä har också di gamle ekestocka', som stöva är böggder utå upp te övre fönsterhöjd.

Vi ska också titta på den store runde löftesten, som dränga' sulle prova sin styrka på. När vi själva provat våra krafter på löftesten', går vi ut å ser på ackra å gröen. Rakt framför oss legger Högsakern, däruppe har vi Högen. Är dä en gravhög, frågar jag mej. Vi går upp över Högen å ser utöver Dala å Dalamana, Oxleakern å Stora stöcket, Branten, Källera, Intaka å Brännhusbacken. Har där kanske legget ett bränneri, 20 meter ifrå' bäcken?

När skörden va bärgater s'a dä va skördefest, kanveta. Ve ett sånt tellfälle geck dä väl livli't tellväga. En tôrpare ble rädder å kröp unner bor't. När dom lognat ner säk, va dä en som fråga': "Vart tog du vägen?" — "Ja' smatt unner bor't", svara' tôrpar'n. Se'n dess har han fått heta Smatten å hansa ställe Smattes!

Soffi var född år 1853 i Södra Björke och gifte sig till Grutlanda i Kvinnestad år 1872. Där föddes Alida, Axel, Hilma Axelina och Beda Paulina. Pojken dog vid ett års ålder år 1877, och de tre flickorna dog i difteri i januari och februari 1885. Inte nog med dessa hårda slag. I oktober samma år dog hennes make efter 13 års äktenskap.

Det blev svåra tider för Soffi, men många hjälpte henne, särskilt en granne, som var allmänt kunnig. Han gjorde upp bouppteckningar, köpekontrakt, arrendekontrakt m m sådant som folk behövde ha hjälp med. Dessutom var denne Andreas Larsson bygdespelman och spelade på 50 bröllop och 49 begravningar.

En förhoppning i bedrövelsen var att Soffi kände barn under sitt hjärta. Hon bad till Gud, att hennes väntade barn skulle få leva, och hon blev bönhörd i dubbel bemärkelse. Den 6 februari 1886 födde hon två pojkar, som fick namnen Fridolf och Reinhold. Den senare blev min far.

Pojkarna artade sig väl och blev duktiga jordbrukare. De var med sin tid. 1912 köpte de en trampcykel med frihjul av märket Fram! På den tiden var det en stor sensation med sådana cyklar. Nu var det lätt för Reinhold att nå ena tös ända borta i Remmene. Denna Hulda Karolina blev min mor år 1926.

Oskar Lindblad, som var född år 1895, var ofta framme i Grutlanda som liten pojk. Soffi hade alltid något att bju på, har han berättat. "Ho va så fågnesammer." Det var ett fint betyg åt min gamla farmor. År 1917 fick hon sluta sina dagar.

Till sist en dikt av Paridon Sahlberg, signaturen Caps. Den heter *Den gamla eka*. Gamla är ju också ekstockarna i farmor Soffis stöva där i Grutlanda.

Tänk um ho' kunne, den åldria eka,
berätta um allt ho' har varsnat å sett,
um onga' sum slajets men öftast setts leka,
um mänsker sum sletet i anletes svett,
Ho' kunne förtälja um kampen för föa,
um dagsvarka framme på Går'n;
sett nufödda onga' å dum sum ä' döa,
um tjurda på ventern å väntan på vår'n ...

På ventra' dä' small sum kanonsköt i knuta',
nör ura-vårt ven å nör tjurda slo' te';
å onga' sum trängdes ve' nerisad ruta
å smälte små hól, för att di sulle se ...
Å i höernt sto' "stopen" mä' ongas behover
å tia så sakteli't framåta da'n,
förlä tröckte på åte sella å rover
för nolera såldes la mäst frami sta'n ...

Ja vesst ä' dä' möe ho' sett å fått höra
frå' stöva, sum legger ve' ekstammens rot,
e' stöva, sum inget har löckats förstöra;
dä' ä' närapå ljuj ho' kan tro't ...
En sextan kvadratmeters rum, si så dära,
mä' kök sum så' ut sum en hopkrumpter skrubb,
å ente fanns rumme för trässkor å klä'ra,
alltifrå' träjer te' blusa' å stubb ...

På vår'n släpptes storboens kretter på bete,
å vallpöjka' ble' fälle törparas barn;
för'lä' feck di rûj å en näve mä' vete,
men åri ett öre di feck åte karn ...
Ja, så va' dä' då, å så sulle dä' våra,
för törpar'n va' tvonget å höllas ve' liv,
för på harrgår'n fanns allti' e' massa å gärå
— men's godsäjar'n geck där stinner å stiv ...

Men summer'n to' slut å höstknojet börja
mä' greppler å hacker å kôrga å slit,
å då feck di traja i rägntonger sörja
å plocka upp nolera, men åssä spre' skit ...
Å rotabaggs-tia va' rakt ente bätter,
för'lå va' dä' källset å tongsamt å smurt,
å stackars den sate sum då sacka ätter,
förlå slängdes kläk'orl um nôkenting furt ...

Men snart börja' stöva bli tommer på onga',
å gamlinga' satt där så ensamla kvar,
mä' tanka' sum bara ble' mörka å tonga
um hûvert dä' ble' unner kummane da'r.
Å ofta så kände di't moti't å söckent
nör vekera kunne bli långa sum år,
å knapparst di så' i dä' snål-ljusa töckent,
nör öja ble' skumma åv svårnotad tår ...

Men allt sum va' vûert dä' sluta å tära
nör barna å barnbarna kum på besök,
förlå ble' dä' puntat i skrömsla å vråra
å bak-ommen ellis å gammelmors kök ...
Å ute på tunet så's barnonga' leka
på likedant sätt sum dä' gjerles där förr;
dä' va' sum ho' hûjat, den urgamla eka,
fast ho' nu blett gammel å vresi' å tórr ...

"Pittoreskt", sejer fölket sum kummer frå'
stä'ra,
"se så idylliskt och trivsamt det var't ..."
Men sta'bora vet ente ett färn um dä' dära,
di vet ente schólva hûr trevli't di har't,
dä' ä' scherna å hura å bo där en summer,
mä' bilen te' ress um dä' rägnar iblann'
å flötta te' sta'n inna' snöstörma' kummer,
för'lä' har'ak sett att di gär lite vann ...

Syncretismus Oeconomicus,
Tå
Tullnär'n I SCARA
Then
Ähreborne och Welbetrodde HERREN,
Herr BENG
T
SMEDEMARK,
Med Then
Ähreborna och Dygd-Ädla
JUNGFRUN
Jungf. JEANNA
AUGUSTA
BOUDRII,
Til en kiärlig Ehta lefnad förentes uti
Mykit högt förnämt folcks öfwerwaro,
På Seteriet HÅÅF den 1. December
Åhr 1727.
uPTeckt.

SKARA/ Tryckt hos Kongl. Gymnas. Boktryckiaren
Herm. Arnold Möller.

Then som i Bröllops-lag begynnar discurrera
 Om Stater, hit och thit, hur' tro thet lär'r passera?
     På slutet kan ske han får heta Syncretist,
     Men icke bära namn utaf en klok Statist.
 Dock om här blandas hop hwad Herren sielfwer welat,
 Wid Syncretismum tå ei mykit blifwer fehlät.
     Disputer, grilleri så settiom wi å part;
     Realiteten och behollom endast qwarr:
 Lutheran, Papist, Calvin, the biudas alle fara
 Med sitt Förbund far wel. Wi wilje sådant spara.
     Men huru alla stånd uti Epitome,
     Må dragen bli til ett oss löster helre se.
 Hos flesta folcken try; hos annor fler florerat.
 Råd, Adel och gemen i stolta Rom braverat.
     Hos Judar Politien med Clereciet war
     Så mengd, at thet såg ut som en half-andelig karl.
 Dock Hollands Stater, Schweiss, Rysk-Tysk- och Franska rike
 Med Englands Parlament, samt Porten, flera slike
     Jag swingar rundt förbi: ty the til thes propos
     Så serdels giöra ei, som mond', i Swer'ge bo.
 Enfin at giorat kortt; Slutsatsen blifwer thenne;
 At Hierarchici the äro Stater trenne;
     Ett Ähro-Nåre-samt thet helga Lärostånd,
     Som werlden widt och bredt besettia, byggia mond.
 Wil någor hafwa fler, thet lemnas i sitt werde;
 Och blir en frågosak ibland Stats-männer lärde.
     Will någor hafwa fler, mig är et ei emot,
     Ther Syncretismus ock blir satter på god fot.
 Jag menar, at i Ett the alle resolveras,
 Som för ett Fundament och grundstöd approberas.
     Thet werda Ehta-stånd är ju the Andras Mor;
     Af hwilket the ha fått sitt ursprung, lif och flor.
 Them androm båden ty sitt höga werde lemnas,
 Doch ei en jemalik wigt med tridie Ståndet emnas:
     Helst kunde fordom tid förutan them bestå,
     En helt fullkomlig werld i såta siälar twå.

Man friligt wåga kan thet första disputera:
 Ty efter synden först fick Adam lof regera
     Utöfwer Eva sin. Doch Gud war sielfwer Prest
     I Edens liufwa Lund, och Adam honom näst.
 Thet werda Ehta-stånd sig ock til alla strecker;
 Til Konung, Grefwe, Prest, så wel som Bonda recker.
     Förutan thetta stånd snart skulle werlden bli
     Lagd uti ödes måhl, och förra chaos si.
 Men såsom werlden först af thetta är planterad,
 Blir hon ther genom ock til endan conserverad.
     Schol', Kyrckia, Regement sin sidsta swane-song
     Skull' siunga, hasta sig til bister undergång,
 Så framt ei Ehta-stånd lik såsom liffsens kella
 Begute alla slett, Och giorde them rett sälla.
     I thessa kortta rim, med en så mager skriff
     Upsettia thes beröm, kan ei min swaga driff.
 Uti all annor Stånd Statz-Reglor föreskrifwa;
 Så noga skilnad, at the aldrig ett må blifwa:
     Hwar har sin eg'n Poste, sitt Embete och kall;
     Thet hwar en achta bör, och ther wid blifwa skal.
 Men thetta heders-stånd sitt goda allom delar;
 Hwad hwarjo brista kan thet samma botar, helar.
     Ty Ehta ståndet är, och blifwer städs obytt,
     Från Lekt til Clerker, och på ymsa sidor flytt.
 Ei syndar tå en Prest, om han politizerar,
 Och sig i werldsligt Stånd med hustru, engagerar;
     Ei Vice versa är förbudt en Jurist.
     I Presthus giffta sig, och ther bli Syncretist.
 Jag menar fuller tå, at then är tryne-willer
 Som blott i fåfengo, sig utan skiäl inbillar,
     Om han utur sitt Stånd en Maka skulle ta;
     Welsignelsen han tå skull' strax, förloradt ha.
 Then store HERren Gud, som thet i börjon stichtadt,
 Har ock Welsignelsen til alla obytt skickadt;
     I hwarje wilkor stånd, til Qwinno, såsom Man,
     När the som lydig barn, sin Fader lita an.
 Och hwad Mercurius, Sal, Sulphur monde wara
 I all naturlig Ting, emot thet samma swarar
     Ock uti Stater all thet liufwa Ehta-band,
     Thet liufwa Ehta-band i hoff, i stad, på land.
 Här flyter af til slut en säker aphorismus,
 At Ehtenskapet blir en almenn Syncretismus,
     Som strecker sig fast widt til hwar en Qwinno Man,
     I hwad förstånd han helst i werlden lefwa kan.
 Til Lycko tusendfall förnäme Contrahenter,
 At Syncretister bli, och Ehta-stånds Betienter,
     At ymsom wenskap te i Med så wel som Mot;
     Så blir Ehrt Echten-skap en himmelsk helso rot.

Högtährad Brude-Par, ei något Ehr kan fattas,
 Med mindre at i ju WELSIGNADE må skattas,
     Vår Brudgum prisas kan Welsignad utaf Gud,
     Som ser i skruden stå en HERLIG Jungfru Brud,
 I hwilkes skiöte han med nöje får begrafwa
 Sin Enkmans ledsamhet, och hiertans Glädie hafwa.
     Ei mindre signad är vår wena Jungfru-Brud,
     Som just i dag har fått WELSIGNELSEN af GUD;
 En wacker heders-Man, som sig wet comportera,
 Bland höga och gemen; Hwad wil jag säija mehra!
     Gudfruchtig, hurtig, from, Försichtig, Nyckter, klok,
     Som jemte Rekenskap också förstår sin bok.
 Doch uti tysthet jag vår Brud wil föredraga;
 (Låt ingen hörat mehr) På honom hefftigt klagar
     Thet wackra Jungfru-stånd. The säija han är swår,
     Och tager mehra ut än Konungen består:
 Han Tullar så vårt stånd, wi moste oss beswära!
 Och inför lagom Rett vår böne-skrift frambära?
     Nys tog Han utaf oss en Jungfru uti Tull?
     Nu kommer han igen och yrckar uppå skuld.
 Hur' Necken! Tro han wil, wi sku på nytt clarera,
 Thet wi en gång betalt? Få flere så handtera,
     Och blåda ståndet vårt (Ho kan en sådan Skatt
     Ha samwet leggja ut) Wi snart utödoms platt.
 Wi wet oss ingen råd: Accis-Rett most anställas,
 Ther trom wi Bussen skal på plicht och böter fellas:
     Ty han mot Taxan har nu redan Jungfrur två
     Af ståndet pressadt ut. Minn's-beta bör han få!
 Han brukar sina grep, är föga raisonable,
 När han får Jungfrun kiär, strax blir Hon Confiscable.
     Hur skal tå Kongens Folck en sådan tort stå ut?
     Wi wente nu uppå en rett-wis dom och slut.
 Holt, kiära Jungfrur, sacht: jag wil Ehr sak förena;
     För plichten skal god knös sin Jungfru Brud få tiena.
     Jag thörs wel skerpat än, som Thes lif, egen-Slaf.
 Och knapt få Jungfru-Tull för döden och sin graf!

Lyck-Önskan Til förnäma Contrahenterna.

SIN NÅD WELSIGNELSE GUD öfwer Ehr utgute
     Som ymnogt mute-regn, (Slett ingen ting Ehr tryte)
     Förnäma Brude-Par i Wisthus, kellar, seng
     I kiök, i bod, wid bord, på åker och på Eng.